

عنوان مقاله:

مطالعه ترکیب‌پذیری و عمل ژن برای صفات مورفولوژیک در توده‌های طالبی ایرانی

محل انتشار:

اولین کنگره بین‌المللی و سیزدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محمود اکرمی - دانش‌آموخته کارشناسی ارشد اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

حمید دهقانی - دانشیار گروه اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

مختار جلالی جواران - دانشیار گروه اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

یکی از طرح‌های تلاقی که اطلاعات ژنتیکی ارزشمندی را برای ارزیابی پتانسیل ژنتیکی لاینهای اصلاحی در اختیار قرار میدهد، طرح تلاقی دی‌آلل است. بر این اساس، در این تحقیق، ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی، نحوه توارث و کنترل ژنتیکی صفات مورفولوژیک مهم در یک طرح تلاقی دی‌آلل کامل برای هفت توده طالبی ایرانی ریش‌باز، شاه‌آبادی، سمسوری، دستجردی، مگسی نیشابور، تیل‌طرق و ساوهای مورد ارزیابی قرار گرفت. والدین و 42 دورگ حاصل از تلاقی آنها در قالب یک طرح لاتیس در سه تکرار در سال 1390 کشت داده شدند. تجزیه واریانس، اختلاف معنیداری بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه نشان داد. در تجزیه دی‌آلل به روش اول-مدل اول گریفینگ، تفاوت بین اثرات ترکیب‌پذیری عمومی و تلاقی‌های معکوس برای تمام صفات معنیدار بود. میانگین مربعات ترکیب‌پذیری خصوصی تنها برای طول برگ معنیدار شد. بطور کلی سهم اثرات افزایشی ژنها در کنترل صفات طول برگ، فاصله تشکیل میوه از طوقه، تعداد شاخه اصلی و ضخامت پوست بیشتر از اثرات غیر افزایشی بود. بنابراین انتخاب در نسل‌های اولیه برای اصلاح این صفات کارایی بالا خواهد داشت و میتوان والدها را بر اساس قابلیت ترکیب‌پذیری عمومی انتخاب نمود

کلمات کلیدی:

طالبی، تلاقی دی‌آلل، توارث، ترکیب پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/328131>

